

Mándy Tamás

*1929-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma 688.*

2001-ben arany oklevelet kapott.

Első munkahelye a Varga József akadémikus, műegyetemi tanár által alapított Nagynyomású Kísérleti Intézet volt, annak pétéfűrdői telephelye, ahol kőolajpárlatok átalakításakor képződő könnyű szénhidrogének és gázok analitikájával, valamint katalizátorok műszaki szempontból lényeges fizikai-kémiai vizsgálatával foglalkozott. Egy év múlva a Műegyetem Ásvány és Földtani Tanszékére helyezték át tanársegédnek, itt tevékenykedett hét éven át. Feladata a vegyész mérnök hallgatók oktatásában való aktív közreműködés, gyakorlatok és konzultációk tartása, jegyzetírás. Emellett foglalkozott ásványok és kőzetek röntgendiffrakciós vizsgálatával, kristályszerkezet és fázisösszetétel meghatározásával. Ebben a tárgykörben évekig szemináriumokat tartott. A kőzetvizsgálatokat későbbi munkaköre mellett még évekig folytatta az Ásványbányászati Vállalat részére. Ennek egyik fontos eredménye az a felismerés volt, hogy a Tokaji-hegység riolttufájának anyaga jelentős részben zeolit ásványból áll, és ez megfelelő kémiai kezelés után speciális adszorbensként és katalizátorként a gyakorlatban széleskörűen alkalmazható. 1959-től, 1990-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig, az ásványolaj feldolgozó iparban dolgozott kutató-fejlesztő munkán, először ismét a Nagynyomású Kísérleti Intézetben, majd jogutódjában, a Magyar Szénhidrogénipari Kutató-Fejlesztő Intézetben, illetve a MOL-ban, Budapesten és Százhalombattán. Kutatási területe a kőolajfeldolgozásban alkalmazott katalitikus folyamatok és katalizátorok fejlesztése, minősítő módszerek kidolgozása és az iparban használt katalizátorok minősítése volt, különös tekintettel a Százhalombattán megvalósítás előtt álló katalitikus krakkoláshoz kapcsolódó feladatokra. Emellett egy sor egyéb vegyipari technológia kidolgozása, méretnövelése volt a feladata. A hetvenes évektől kezdve folyamatosan részt vett a KGST keretében felállított katalizátor bizottság munkájában, mint a magyar kőolajfeldolgozó ipar szakértője. Főosztályvezetőként ment nyugdíjba 1990-ben. Nyugdíjasként további éveket dolgozott a Prochem Kft-ben, ennek évekig az ügyvezetője volt. Itt speciális vegyi termékek, gyógyszer – alapanyagok gyártástechnológiájának kidolgozása volt a feladat. Ezt tevékenységét 2003-ban fejezte be. A tudományos közéletben is tevékenykedett, tagja volt a MTA Katalízis, valamint Kőolaj- és Szénkémiai Munkabizottságának. A Varga József Díj Tudományos Tanácsának a mai napig titkára. Publikációi: 44 folyóiratcikk, 6 könyvfejezet, 8 kongresszusi és egyéb kiadvány, 50 tudományos előadás, 17 megadott szabadalom.

Munkája elismeréseképpen Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát, Varga József Díjat kapott.